

Zarządzenie nr 23/2024
Dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu
z dnia 8.08.2024 r.

w sprawie wprowadzenia Standardów Ochrony Małoletnich w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu

Na podstawie §11.2 Statutu Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu z dnia 28 października 2013 r. (załącznik do uchwały nr IV/43/1 Sejmiku Województwa Śląskiego)

zarządzam, co następuje:

§1

Z dniem 8.08.2024 r. wprowadzam w życie Standardy Ochrony Małoletnich w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu, będące załącznikiem do niniejszego zarządzenia.

§2

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez pracowników Muzeum Górnośląskiego jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Pracownik muzeum traktuje dziecko z szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie przez pracownika wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie. Pracownik Muzeum, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych Muzeum oraz swoich kompetencji.

Dobro i bezpieczeństwo dzieci jest priorytetem wszelkich działań podejmowanych przez pracowników Muzeum na rzecz dzieci.

Niniejszy system ochrony dzieci przed krzywdzeniem określa procedury interwencji, działania profilaktyczne, edukacyjne, zasady zapobiegania krzywdzeniu dzieci, a w sytuacji gdy do krzywdzenia doszło – określa zasady zmniejszenia rozmiaru jego skutków poprzez prawidłową i efektywną pomoc małoletniemu oraz wskazuje odpowiedzialność osób zatrudnionych w Muzeum za bezpieczeństwo dzieci do niej uczęszczających.

Niniejsze Standardy ochrony małoletnich przed krzywdzeniem zostały opublikowane na stronie internetowej Muzeum www.muzeum.bytom.pl. Są szeroko promowane wśród całego personelu, rodziców i dzieci uczęszczających na zajęcia realizowane przez Muzeum oraz poprzez korzystających z innych form współpracy z Muzeum. Poszczególne grupy małoletnich są z poniższymi Standardami aktywnie zapoznawane poprzez prowadzone działania edukacyjne i informacyjne.

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH

obowiązujące w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu

Muzeum Górnośląskie w Bytomiu (dalej jako „Muzeum”), jako organizator działalności związanej z rozwijaniem zainteresowań przez małoletnich, w trosce o zabezpieczenie dobra małoletnich korzystających z oferty wydarzeń organizowanych przez Muzeum, zgodnie z obowiązkiem nałożonym w art. 22b i 22c ustawy z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (tj. Dz.U. z 2023 poz. 1304 z późn. zmianami), wprowadza Standardy Ochrony Małoletnich (dalej jako „Standardy”).

Przy opracowaniu Standardów przyjęto następujące założenia:

- Muzeum prowadzi regularną weryfikację osób zatrudnionych lub skierowanych do pracy z małoletnimi w ramach innego stosunku prawnego, w związku z czym w Muzeum nie są zatrudniane osoby mogące zagrażać bezpieczeństwu małoletnich ani też nie jest z takimi osobami prowadzona współpraca na jakiejkolwiek podstawie prawnej;
- wszyscy pracownicy i osoby skierowane do pracy z małoletnimi w ramach innego stosunku prawnego znają zasady bezpiecznych relacji personel-dziecko, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich, a także potrafią zdiagnozować symptomy krzywdzenia małoletniego oraz podjąć interwencję w przypadku podejrzenia, że małoletni jest ofiarą przemocy;
- postępowanie przeprowadzane w przypadku stwierdzenia podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego nie może naruszać powszechnie obowiązujących przepisów prawa, a także zasad poszanowania prywatności i delikatnej psychiki małoletnich;
- opiekunowie prawni poszerzają wiedzę i świadomość w zakresie metod wychowania bez stosowania przemocy i przekazują małoletnim zasady bezpieczeństwa
- małoletnim udostępniane są informacje o tym, jak unikać zagrożeń w kontaktach z dorosłymi i rówieśnikami oraz gdzie szukać pomocy w trudnych sytuacjach życiowych
- małoletni przebywają w Muzeum korzystając ze skierowanej do nich oferty wydarzeń, podczas wizyt indywidualnych z opiekunami prawnymi oraz w ramach grup zorganizowanych.

Uwzględniając powyższe założenia, niniejszy dokument określa Standardy, stanowiące zbiór zasad i procedur postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa małoletnich.

Rozdział I

Postanowienia ogólne

1. Ilekroć w Standardach jest mowa o:

- a. Ustawie – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (t. j. Dz. U. z 2023 poz. 1304 z późn. zmianami);
- b. Personelu Muzeum – należy przez to rozumieć wszystkich pracowników lub osoby wykonujące swoje obowiązki na zlecenie Muzeum na jakiejkolwiek podstawie prawnej, dopuszczone do działalności związanej z edukacją małoletnich, realizacją zainteresowań małoletnich lub jakiejkolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy;
- c. Małoletnim – należy przez to rozumieć osobę, która nie ukończyła 18 roku życia;
- d. Krzywdzeniu małoletniego – należy przez to rozumieć popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę małoletniego przez jakąkolwiek osobę, w tym członka personelu Muzeum lub jakiejkolwiek zagrożenie dobra małoletniego, w tym: przemoc fizyczną, przemoc emocjonalną, przemoc seksualną, przemoc ekonomiczną oraz zaniedbywanie;
- e. Przemocy fizycznej – należy przez to rozumieć zamierzone uszkodzenie ciała, zadawanie bólu lub stosowanie groźby uszkodzenia ciała;
- f. Przemocy emocjonalnej – należy przez to rozumieć zamierzone poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie, uporczywe, niekonstruktywne krytykowanie, angażowanie w konflikt pomiędzy osobami dorosłymi, manipulowanie, nieudzielanie wsparcia, stawianie nieadekwatnych wymagań i oczekiwań;
- g. Przemocy seksualnej – należy przez to rozumieć angażowanie małoletniego w jakąkolwiek aktywność seksualną przez osobę dorosłą, w tym zachowania polegające na kontakcie fizycznym lub bez kontaktu fizycznego (np. prezentowanie materiałów pornograficznych, utrwalanie wizerunku małoletniego na materiałach pornograficznych podglądanie, ekshibicjonizm);
- h. Przemocy ekonomicznej – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zapewnienia małoletniemu odpowiednich warunków do rozwoju w ramach środków dostępnych dla opiekunów małoletnich;
- i. Zaniedbywaniu – należy przez to rozumieć zaniedbywanie obowiązku zaspokajania podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych małoletniego przez opiekunów, w szczególności obowiązku zapewnienia odpowiedniego wyżywienia, odzieży, miejsca zamieszkania, opieki medycznej, bezpieczeństwa, wsparcia psychicznego, dozoru nad wykonywaniem obowiązku szkolnego przez małoletniego. Jedną z form zaniedbywania jest przemoc ekonomiczna;
- j. Opiekunie małoletniego – należy przez to rozumieć rodzica lub opiekuna prawnego małoletniego;
- k. Osobie odpowiedzialnej za Standardy Ochrony Małoletnich (koordynatorze) – należy przez to rozumieć wyznaczonego przez Dyrektora w odpowiednim zarządzeniu pracownika Muzeum;
- l. Osobie odpowiedzialnej za korzystanie z Internetu – należy przez to rozumieć właściwych edukatorów, wchodzących w skład personelu Muzeum, prowadzących dane wydarzenie, warsztaty lub zwiedzanie Muzeum.

Rozdział II

Zasady zapewniające bezpieczne relacje pomiędzy personelem Muzeum i małoletnimi

§ 1

Zasady rekrutacji personelu Muzeum

1. Przed nawiązaniem stosunku pracy lub przed dopuszczeniem osoby, na jakiegokolwiek podstawie prawnej, do działalności związanej z edukacją małoletnich, działalności związanej z realizacją zainteresowań małoletnich lub jakiegokolwiek innej działalności, o której mowa w art. 21 ust. 1 Ustawy, specjalista ds. kadr obowiązany jest do uzyskania informacji, czy dane tej osoby są zamieszczone w Rejestrze z ograniczonym dostępem w rozumieniu Ustawy lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze.
2. Personel Muzeum podlega weryfikacji, o której mowa w ust. 1, przez cały okres zatrudnienia lub obowiązywania umowy ramowej, raz w roku.
3. Przed dokonaniem weryfikacji osoba, o której mowa ust. 1, przedkłada Muzeum informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2023 r. poz. 172 oraz z 2022 r. poz. 2600), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, o której mowa w ust. 1, posiadająca obywatelstwo innego państwa, niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada Muzeum informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, o której mowa w ust. 1, składa Muzeum oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych, niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada Muzeum informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w ust. 4 lub 5 powyżej, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa. Jeśli w państwie tym nie przewiduje się sporządzenia informacji lub nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1 składa Muzeum pisemne oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego

organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi zgodnie z obowiązującym w Muzeum wzorem.

7. Oświadczenia, o których mowa w ust. 5 i 6 składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
8. Informacje, o których mowa w ust. 1-7 powyżej specjalista ds. kadr utrwała w formie wydruku oraz wraz z informacjami i oświadczeniami, o których mowa w ust. 3-6 powyżej, załącza do akt osobowych pracownika Muzeum lub dokumentacji osoby dopuszczonej do działalności związanej z realizacją zainteresowań przez małoletnich w Muzeum.
9. Każdy pracownik inicjujący dopuszczenie osoby do działalności, o której mowa w Ustawie, zobowiązany jest do zawiadomienia specjalisty ds. kadr o zamiarze zawarcia umowy z taką osobą z 7-dniowym wyprzedzeniem.
10. Specjalista ds. kadr, przed dopuszczeniem personelu Muzeum do działalności, o której mowa w Ustawie, odbiera pisemne oświadczenia o zapoznaniu się konkretnej osoby z treścią Standardów. Wzór oświadczenia stanowi Załącznik nr 1 do niniejszych Standardów.

§ 2

Zasady bezpiecznych relacji personelu Muzeum z małoletnimi

1. Podstawową zasadą, jaką powinien kierować się personel Muzeum w kontaktach z małoletnimi, jest działanie na rzecz ich dobra. Członkowie personelu Muzeum traktują małoletnich z szacunkiem, poszanowaniem ich godności, indywidualności oraz wrażliwości.
2. Personel Muzeum zobowiązany jest do utrzymywania profesjonalnych relacji z małoletnimi, oraz każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec małoletniego są adekwatne do sytuacji, stopnia rozwoju dziecka i indywidualnych możliwości psychofizycznych, bezpieczne i uzasadnione i nie skutkowały nierównym traktowaniem dziecka w stosunku do innych dzieci, w tym jego faworyzowaniem.
3. W przypadku zaobserwowania jakichkolwiek form przemocy pomiędzy małoletnimi personel Muzeum zobowiązany jest do niezwłocznej, adekwatnej reakcji, polegającej na powstrzymaniu eskalacji konfliktu.
4. Personel Muzeum stale monitoruje sytuacje i dobrostan małoletnich oraz poprawność relacji pomiędzy małoletnimi a pozostałymi członkami personelu Muzeum oraz pomiędzy samymi małoletnimi.
5. Członek personelu Muzeum, który powziął informację lub podejrzewa, że doszło do krzywdzenia małoletniego, zobowiązany jest do zachowania szczególnej ostrożności w kontaktach z małoletnim, kierując się wyczuciem i empatią.
6. Personel Muzeum:

- a. odnosi się do małoletnich z szacunkiem bez względu na zachowanie dziecka, jego wygląd czy przekonania;
 - b. zobowiązany jest do równego traktowania dzieci bez względu na ich pochodzenie, wygląd czy przekonania;
 - c. wysłuchuje małoletnich i stara się prowadzić rozmowę w sposób dostosowany do sytuacji oraz wieku małoletniego, używa języka pozbawionego ocen, etykiet, dostosowanego do poziomu rozwoju dziecka, nie zawstydza małoletnich, nie lekceważy i nie znieważa ich;
 - d. kieruje swoje komunikaty spokojnym tonem głosu, nie podnosi głosu bez rzeczywistej potrzeby (np. w celu ostrzeżenia w sytuacjach niebezpiecznych);
 - e. nie stosuje żadnych z form krzywdzenia.
 - f. nie lekceważy zgłaszanej przez dziecko potrzeby wsparcia i pomocy
7. Bezpośredni kontakt z małoletnim jest jawny oraz wynika z realizacji zadań i działań służbowych, nie może wiązać się z jakąkolwiek gratyfikacją ani wynikać z relacji podporządkowania.
8. Personel Muzeum nie kontaktuje się z małoletnimi z wykorzystaniem prywatnych kanałów komunikacji bez wiedzy opiekunów małoletnich.

Rozdział III

Procedura podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia małoletniego lub posiadania informacji o podejrzeniu krzywdzenia małoletniego

§ 1

Zasady podejmowania interwencji

1. Personel Muzeum dokonuje oceny ryzyka i zwraca uwagę na symptomy krzywdzenia małoletnich.
2. Personel Muzeum zna procedury interwencyjne, które określają jakie działanie należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony personelu, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.
3. Personel Muzeum zwraca uwagę w szczególności na poniższe czynniki ryzyka:
 - a. widoczne obrażenia ciała (siniaki, ugryzienia, rany), których pochodzenie trudno jest wyjaśnić;
 - b. nadmierne zakrywanie ciała nieadekwatne do pogody;
 - c. strach przed opiekunem, obawy przed powrotem do domu;
 - d. strach przed osobami dorosłymi;
 - e. używanie środków psychoaktywnych;

- f. nadmierne szukanie kontaktu z dorosłym;
 - g. pojawianie się w pracach artystycznych, rozmowach, zachowaniu małoletniego motywów przemocy lub motywów seksualnych;
 - h. nadmierne rozbudzenie seksualne małoletniego nieadekwatne do wieku.
4. W przypadku powzięcia przez członka personelu Muzeum podejrzenia krzywdzenia małoletniego lub uzyskania informacji w tym przedmiocie, członek personelu Muzeum niezwłocznie informuje o tym Dyrektora Muzeum, Zastępcę Dyrektora lub Osobę odpowiedzialną za Standardy Ochrony Małoletnich (koordynatora).
 5. Interwencja podejmowana jest przez koordynatora, który może powierzyć te działania innym pracownikom zajmującym się edukacją.
 6. W przypadku, gdy zgłoszenie krzywdzenia dotyczyło osób wskazanych w ust. 2-3 powyżej, osoby te są całkowicie wyłączone z dalszej procedury.
 7. W miarę możliwości osoba podejmująca interwencję, za zgodą Dyrektora lub Zastępcy Dyrektora, może zdecydować o zaangażowaniu specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy rozmowie z małoletnim.
 8. W przypadku podejrzenia, że zdrowie lub życie małoletniego jest zagrożone, personel Muzeum ma obowiązek niezwłocznie poinformować o tym fakcie właściwe służby.
 9. Muzeum dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, telefon alarmowy, telefon zaufania dla dzieci i młodzieży, centrum interwencji kryzysowej - ośrodek pomocy rodzinie) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.

§ 2

Sposoby dokumentowania przebiegu interwencji

1. Z przebiegu każdej interwencji osoba podejmująca interwencję sporządza kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 2 do niniejszych Standardów.
2. Personel Muzeum zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji związanych z podejrzeniem krzywdzenia małoletniego, z zastrzeżeniem § 1 ust. 2 niniejszego rozdziału.
3. W przypadku, gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa małoletniego zgłosili opiekunowie małoletniego, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów małoletniego na piśmie oraz sporządzić kartę interwencji.
4. Karty interwencji, z zastrzeżeniem § 3 ust. 1 poniżej, przechowuje koordynator przez okres odpowiadający okresowi przedawnienia czynów zabronionych lub czynów karalnych, których podejrzenia popełnienia dotyczy zgłoszenie przewidzianych w obowiązujących przepisach, nie krócej jednak, niż 2 lata.

§ 3

Przebieg interwencji

1. W przypadku, gdy zgłoszenie obejmuje podejrzenie krzywdzenia przez personel Muzeum, dany członek personelu Muzeum zostaje niezwłocznie odsunięty od wszelkich form kontaktu z małoletnimi do czasu wyjaśnienia sprawy. Karta interwencji sporządzona zgodnie z § 2 powyżej zostanie dołączona do akt osobowych lub dokumentacji członka personelu Muzeum.
2. Osoba podejmująca interwencję przeprowadza rozmowę z małoletnim i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) małoletniego, w szczególności jego opiekunem, jeśli nie zachodzą podejrzenia że jest on sprawcą krzywdzenia. Osoba podejmująca interwencję stara się ustalić przebieg zdarzenia oraz wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne małoletniego. Ustalenia podjęte w toku interwencji są utrwalane na karcie interwencji.
3. W przypadku, gdy podejmowana interwencja dotyczy podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez członka personelu Muzeum, Dyrektor wysłuchuje członka personelu Muzeum oraz inne osoby mające wiedzę o zdarzeniu. W sytuacji, gdy podejrzenia zostaną potwierdzone, Dyrektor stosuje odpowiednie środki dyscyplinujące, w tym kary porządkowe zgodnie z przepisami Kodeksu pracy.
4. W przypadku, gdy podejmowana interwencja dotyczy podejrzenia krzywdzenia małoletniego przez innego małoletniego należy dodatkowo przeprowadzić rozmowę z małoletnim podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunem, a także oddzielnie z małoletnim poddawanych krzywdzeniu i jego opiekunem. Podczas rozmowy należy upewnić się, że małoletni podejrzanym o krzywdzenie nie jest krzywdzony przez swojego opiekuna lub inne osoby.
5. Po wyjaśnieniu okoliczności zdarzenia Dyrektor, Zastępca Dyrektora lub osoba podejmująca interwencję przeprowadza rozmowę z opiekunami małoletniego, podczas której informuje o zdarzeniu oraz o możliwości uzyskania specjalistycznego wsparcia we właściwych organizacjach lub służbach. W przypadku, o którym mowa w ust. 4 powyżej, rozmowę przeprowadza się z opiekunami małoletniego krzywdzonego i małoletniego krzywdzącego. Podczas rozmowy należy ustalić plan wyeliminowania zachowań niepożądanych.
6. W przypadku, gdy w toku podejmowanej interwencji zostanie ustalone, że to opiekun małoletniego jest sprawcą krzywdzenia, zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo, Dyrektor lub Zastępca Dyrektora niezwłocznie informuje właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, bądź – w przypadku przemocy i zaniedbania – konieczności wszczęcia procedury Niebieskiej Karty.
7. W ramach przebiegu interwencji, w przypadku małoletnich niepełnosprawnych lub ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, personel Muzeum dostosowuje swoje działania do możliwości i potrzeb małoletnich, korzystając w tym zakresie z pomocy specjalistów.

§ 4

Dalsze działania

1. W przypadku, gdy w toku interwencji przeprowadzonej zgodnie z powyższą procedurą zostanie powzięte podejrzenie, że doszło do popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, Dyrektor we współpracy z Kancelarią prawną Muzeum sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje do właściwej jednostki policji lub prokuratury. W sytuacji podejrzenia popełnienia przestępstwa z udziałem przemocy lub przestępstwa przeciwko wolności seksualnej zawiadomienie powinno zostać złożone niezwłocznie.
2. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest on zainteresowany pomocą małoletniemu, ignoruje zdarzenie lub nie okazuje wsparcia małoletniemu, Dyrektor we współpracy z Kancelarią prawną Muzeum sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny do właściwego sądu rodzinnego.

Rozdział IV

Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów

1. Nie rzadziej, niż raz na dwa lata, Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich (koordynator) dokonuje przeglądu Standardów oraz weryfikuje potrzebę ich aktualizacji.
2. Ponadto Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich (koordynator) monitoruje realizację Standardów, reaguje na ich naruszenie oraz koordynuje zmiany w Standardach prowadząc równocześnie rejestr zgłoszeń i proponowanych zmian.
3. Personel Muzeum może przekazywać swoje uwagi, proponować zmiany względem uregulowań zawartych w Standardach do Osoby odpowiedzialnej za Standardy Ochrony małoletnich (koordynatora) oraz zgłaszać incydenty naruszania Standardów.
4. Wszelkie uwagi, proponowane zmiany i incydenty w zakresie naruszania Standardów osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony małoletnich (koordynator) przekazuje Dyrektorowi Muzeum lub Zastępcy Dyrektora.
5. Wszelkich zmian w Standardach dokonuje Dyrektor zarządzeniem.

Rozdział V

Przygotowanie personelu Muzeum do stosowania Standardów

1. Standardy są ogólnie dostępne dla personelu Muzeum na stronie internetowej Muzeum oraz w formie drukowanej w przestrzeni edukacyjnej i ekspozycyjnej Muzeum.
2. Przed rozpoczęciem czynności personel Muzeum zobowiązany jest zapoznać się z treścią Standardów i złożyć oświadczenie zgodnie z § 1 ust. 6 rozdziału II Standardów.
3. Wszelkie wątpliwości co do zakresu stosowania Standardów personel Muzeum kieruje do Osoby odpowiedzialnej za Standardy Ochrony Małoletnich (koordynatora). Osoba odpowiedzialna za Standardy

Ochrony małoletnich (koordynator) udziela niezbędnych pouczeń co do sposobu stosowania Standardów.

Rozdział VI

Zasady udostępniania Standardów opiekunom małoletnich oraz małoletnim

1. Standardy są ogólnie dostępne dla opiekunów małoletnich oraz samych małoletnich na stronie internetowej Muzeum oraz w formie drukowanej w przestrzeni edukacyjnej i ekspozycyjnej Muzeum.
2. Standardy są udostępniane na stronie internetowej Muzeum w formie pełnej i skróconej, sporządzonej w sposób zapewniający ich zrozumienie przez małoletnich. Standardy w formie skróconej stanowią Załącznik nr 5 do Standardów.
3. Opiekunowie małoletnich, przed wzięciem udziału przez małoletniego w wydarzeniu bądź warsztatach organizowanych przez Muzeum, zobowiązani są zapoznać się z treścią Standardów i zapoznać małoletnich z treścią skróconych Standardów. W przypadku zwiedzania wystaw przez zorganizowane grupy małoletnich, obowiązek zapoznania się ze Standardami i zapoznania małoletnich z treścią skróconych Standardów spoczywa na nauczycielach lub instruktorach (opiekunach grup).

Rozdział VII

Zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet oraz procedury ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet utrwalonymi w innej formie

1. Muzeum nie zapewnia małoletnim możliwości korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet.
2. Obowiązki w zakresie sprawowania nadzoru nad korzystaniem z Internetu przez małoletnich w czasie wydarzeń i warsztatów organizowanych przez Muzeum oraz w czasie zwiedzania Muzeum w miarę możliwości wykonują właściwi edukatorzy prowadzący zajęcia lub organizujący zwiedzanie. Nie wyłącza to obowiązku opiekunów małoletnich lub opiekunów grup do monitorowania sposobu korzystania z Internetu przez małoletnich, podejmowania działań edukacyjnych oraz stosowania i aktualizowania programów zabezpieczających przed złośliwym oprogramowaniem i filtrującego prezentowane treści.

Rozdział VIII

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

1. Z uwagi na charakter instytucji, jaką jest Muzeum oraz brak oferty regularnych, cyklicznych zajęć lub warsztatów dla małoletnich, Muzeum nie ustala planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.
2. W przypadku ujawnienia krzywdzenia, bezpośrednio po jego ujawnieniu oraz w toku procedury interwencji zgodnie z niniejszymi Standardami personel Muzeum zobowiązany jest do udzielenia małoletniemu wsparcia zgodnie z charakterem ujawnionego przypadku krzywdzenia, stanem

psychicznym i fizycznym małoletniego oraz jego potrzebami, w tym np. odizolowania małoletniego od grupy, zapewnienia warunków do wyciszenia, wysłuchania małoletniego, zawiadomienia opiekunów.

Rozdział IX

Zasady ochrony danych osobowych i wizerunku małoletniego

1. Personel Muzeum, uznając prawo małoletniego do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku oraz danych osobowych małoletniego.
2. Dane osobowe małoletniego podlegają ochronie na zasadach określonych w ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych oraz w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych):
3. Personel Muzeum ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz zachowania w tajemnicy stosowanych przez Muzeum sposobów zabezpieczania danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.
4. Dane osobowe małoletnich są udostępniane wyłącznie osobom i podmiotom uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. W Muzeum Górnośląskim w Bytomiu obowiązuje odrębny „Regulamin uczestnictwa w zajęciach”, który określa jakie dane osobowe przetwarzamy, w jakim celu i kto jest ich administratorem.
6. Personel Muzeum nie utrzuca ani nie umożliwia osobom trzecim, w tym mediom, utrwalania wizerunku małoletniego bez pisemnej zgody opiekuna małoletniego.
7. Pracownikowi nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka na jego terenie bez zgody rodzica lub opiekuna prawnego. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

Rozdział X

Postanowienia końcowe

1. Standardy wchodzi w życie z dniem ich ogłoszenia.
2. Standardy zostają umieszczone w wersji drukowanej w widocznym miejscu w strefach wejścia do budynków wystawowych Muzeum oraz na stronie internetowej Muzeum – w wersji pełnej oraz skróconej.

Załącznik nr 1 – Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich

.....
imię i nazwisko Pracownika

Ja niżej podpisany(-a) oświadczam, że zapoznałem(-am) się z dokumentacją wchodzącą w skład Standardów Ochrony Małoletnich obowiązującą w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu i przyjmuję ją do realizacji.

Oświadczam również, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z praw publicznych, nie byłam(-em) skazana(-y) za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego oraz nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Nie zostałam(em) skazana(-y) prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne. Jestem świadoma(-y) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(data, podpis)

Załącznik nr 2 – Karta interwencji

Imię i nazwisko dziecka			
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)			
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia			
Opis działań podjętych przez pedagoga/psychologa	Data:	Działanie:	
Spotkania z opiekunami dziecka	Data:	Opis spotkania:	
Forma podjętej interwencji (<i>zakreślić właściwe</i>)	zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa	wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny	inny rodzaj interwencji (<i>jaki?</i>):
Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego zgłoszono interwencję) i data interwencji			
Wyniki interwencji – działania organów wymiaru sprawiedliwości (jeśli Muzeum uzyskało informacje o wynikach działania placówki lub działania rodziców)	Data:	Działanie:	

Załącznik nr 3 – Powołanie oraz oświadczenie osoby odpowiedzialnej za realizację i propagowanie Standardów Ochrony Małoletnich (koordynatora)

Bytom, dn.

Dyrektor Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu powołuje

..... /imię i nazwisko /stanowisko

jako osobę odpowiedzialną za monitorowanie realizacji Standardów, za reagowanie na sygnały naruszenia Standardów, prowadzenie rejestru zgłoszeń oraz za proponowanie zmian w Standardach. Osoba odpowiedzialna za realizację i propagowanie Standardów ochrony małoletnich przeprowadza wśród pracowników, raz na 12 miesięcy, ankietę monitorującą poziom realizacji Standardów.

OŚWIADCZENIE UPOWAŻNIONEGO

Ja niżej podpisany/a, oświadczam, że oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z praw publicznych, nie byłem(-em) skazana(-y) za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności, i przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego oraz nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Nie zostałem(-em) skazana(-y) prawomocnym wyrokiem za przestępstwa umyślne. Jestem świadoma(-y) odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis Dyrektora)

.....
(podpis osoby Upoważnionej)

Załącznik nr 4 – Rejestr interwencji i zgłoszeń

1. Pracownicy Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu oraz inne osoby, z którymi Muzeum współpracuje, mające w ramach swoich obowiązków bezpośredni kontakt z małoletnimi, czy osobami poniżej 18 roku życia, działają przede wszystkim dla dobra małoletnich i traktują małoletnich z szacunkiem.
2. Pracownicy Muzeum nie stosują przemocy wobec małoletnich, nie zawstydzają ich, nie lekceważą i nie obrażają, starają się rozmawiać z nimi w sposób dostosowany do sytuacji i wieku. Podnoszą głos tylko wtedy, gdy jest to konieczne (np. w sytuacji zagrożenia).
3. Bezpośredni kontakt pracownika Muzeum z małoletnim nie może być niejawnym lub ukrywany, wiązać się z jakąkolwiek nagrodą ani wynikać z relacji podporządkowania.
4. Pracownicy Muzeum nie kontaktują się z małoletnimi z wykorzystaniem prywatnych kanałów komunikacji bez wiedzy opiekunów małoletnich (rodziców lub innych opiekunów, którzy za nich odpowiadają).
5. W przypadku, gdy pracownicy Muzeum dostrzegą, że małoletni może być krzywdzony przez innego małoletniego lub jakąkolwiek osobę dorosłą, powiadomi o tym osoby odpowiedzialne w Muzeum, a jeśli będzie taka potrzeba, również odpowiednie służby. Dyrektor Muzeum, Zastępca Dyrektora lub osoba podejmując interwencję przeprowadzi rozmowę z opiekunami małoletniego i wskaże, gdzie można szukać pomocy.
6. Pracownicy Muzeum zapewniają ochronę danych osobowych i wizerunku małoletniego. Utrwalenie wizerunku małoletniego wymaga zgody opiekuna. Wyjątkiem są sytuacje, kiedy małoletni jest elementem większej grupy (np. zgromadzenia, publicznego wydarzenia) – wtedy zgoda nie jest potrzebna.
7. Osobą odpowiedzialną za stosowanie Standardów jest koordynator.
8. Małoletni podczas wizyty w Muzeum nie uzyskują dostępu do urządzeń elektronicznych i Internetu, jednak pracownicy Muzeum – edukatorzy – w miarę możliwości sprawują nadzór nad sposobem korzystania z Internetu przez małoletnich na własnych urządzeniach.
9. Każdy pracownik Muzeum musi znać i stosować Standardy. Małoletni i ich opiekunowie przed wzięciem udziału w wydarzeniach, warsztatach i zorganizowanych zwiedzaniach wystaw zapoznają się z treścią Standardów. Standardy w wersji pełnej i skróconej są umieszczone w wersji drukowanej w strefach wejścia do Muzeum oraz na stronie internetowej Muzeum.

Jeśli doświadczyłeś/łaś lub byłeś/łaś świadkiem niedozwolonych zachowań –

REAGUJ!

ZACHOWANIA NIEDOZWOLONE:

- stosowanie agresji i przemocy fizycznej, słownej, psychicznej oraz seksualnej
- naruszanie nietykalności osobistej
- obrażanie, upokarzanie, lekceważenie i zawstydzanie, używanie wulgaryzmów, obraźliwe gesty, niestosowne żarty, niestosowne wypowiedzi, zmuszanie do podejmowania niewłaściwych działań
- dyskryminacja ze względu na stan zdrowia, potrzeby rozwojowe i edukacyjne, możliwości psychofizyczne, orientację seksualną, pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne i światopogląd

GDZIE MOŻESZ SZUKAĆ POMOCY

116 111	Telefon zaufania dla dzieci i młodzieży
800 12 12 12	Dziecięcy telefon zaufania Rzecznika praw dziecka
112	Telefon alarmowy
997	Policja
553 302 078	Centrum Pomocy Kryzysowej – MOPR Bytom
800 120 148	Anonimowa Policyjna Linia Specjalna „Zatrzymaj Przemoc”